

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Új szám: 16.K.28.069/2013/10.

Régi szám: 16.K.31.987/2011

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az *Oppenheim Ügyvédi Iroda* (eljáró ügyvéd: dr. M. Z.) által képviselt **6x6 Taxi Közlekedési Kft.** (Budapest) I. r. , *Georgi-Földvári-Oláh Ügyvédi Iroda* (eljáró ügyvéd: dr. F. A.) által képviselt **Budapest Taxi Személyszállító és Szolgáltató Kft.** (Budapest) II. r. *dr. Balázs Péter Ügyvédi Iroda* (eljáró ügyvéd: dr. B. P.) által képviselt **Főtaxi Autóközlekedési és Szolgáltató Zrt.** (Budapest) IV. r., *dr. Szmétana Béla ügyvéd* által képviselt **Taxi 2000 Szállítási és Szolgáltató Kft.** (Budapest) V. rendű és *Pongrácz és Társai Ügyvédi Iroda* (eljáró ügyvéd: dr. P. T.) által képviselt **Taxi 4. Fuvarozó, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.**28.069/2013/t. (Budapest) VI. rendű felpereseknek, a *dr. László Ildikó Katalin ügyvéd* (1245 Budapest, 5., Pf: 1036) által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (1054 Budapest, Alkotmány u. 5. hiv.sz.: Vj-029/2008/412.) alperes ellen verseny ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

Í T E L E T E T

A bíróság felperesek kereseteit elutasítja.

Kötelezi a bíróság felpereseket, hogy az illetékügyi hatóság külön felhívására az állam javára fizessenek meg I. rendű felperes 240.000 azaz kettőszáznegyvenezer forint, II. rendű felperes 120.000 azaz százhuszezer forint, IV. rendű felperes 573.000 azaz ötszázhetvenháromezer forint, V. rendű felperes 360.000 azaz háromszázhatvanezer forint, VI. rendű felperes 30.000 azaz harmincezer forint tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetékeket.

Kötelezi a bíróság felpereseket, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessenek meg alperesnek I. rendű felperes 80.000 azaz nyolcvanezer forint, II. rendű felperes 50.000 azaz ötvenezer forint, IV. rendű felperes 150.000 azaz százötvenezer forint, V. rendű felperes 100.000 azaz százezer forint, VI. rendű felperes 10.000 azaz tízezer forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ennél a bíróságnál, de Fővárosi Törvényszékhez címezve lehet 3 példányban írásban benyújtani.

INDOKOLÁS

2008. február 28-án a Gazdasági Versenyhivatal versenyfelügyeleti eljárást indított 7 budapesti taxi társaság és a Taxi Fuvarszervező Társaságok Szövetsége ellen a Vj-29/2008/2. számú végzésével. Az eljárás megindítását az indokolta, hogy a Gazdasági Versenyhivatal rendelkezésére álló információk szerint a taxis társaságok az általuk létrehozott érdekképviselői szövetség tevékenysége mögé rejtve egyeztettek és megállapodtak a főváros és környező településein 2006-2008-ban kiírt taxi fuvarozási pályázatok és közbeszerzések várható nyerteséről. A vállalkozások ezzel a magatartással a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (továbbiakban: Tptv.) 11.§-át sérthetik, ezért indította meg a Gazdasági Versenyhivatal az eljárást.

Az eljárás megindítását követően 2008. február 29-én a Gazdasági Versenyhivatalhoz a Magyar Nemzeti Bank bejelentést tett, melynek tartalma szerint néhány megjelölt társaság feltehetően felosztotta a piacot, amely magatartás a Magyar Nemzeti Bank 2006. és 2007-ben taxi rendszerű személyszállítási szolgáltatás tárgyában lebonyolított beszerzéseit is érintette. Ezen bejelentést követően a Gazdasági Versenyhivatal 96-os sorszámú 2008. június 5-i végzésével kiterjesztette az eljárást, a vizsgálat alá vontak 2006. évi tarifa-emelésre vonatkozó egyeztetései is a Tptv. 70.§ (4) bekezdése alapján. Ezzel a végzéssel a kiterjesztett eljárásban további taxis társaságokat vont be a Tptv. 53.§ (4) bekezdésében foglaltakra alapítottn.

A szerződő partnerek versenytárgyalás során történő kiválasztása kapcsán tanúsított magatartás tekintetében a Versenytanács külön végzésével megszüntette az eljárást valamennyi eljárás alá vonttal szemben és a 2006. őszi tarifaemelés kapcsán külön végzésével megszüntette ugyancsak az eljárást valamennyi eljárás alá vonttal szemben. A Versenytanácsa VOLANCOM Közlekedési és Kommunikációs Kft. a Taxi Fuvarszervező Társaságok Szövetsége és a Rádió Taxi Kft. eljárás alá vontakkal szemben a perbeli határozathoz tartozóan a versenykorlátozó magatartás miatt indult versenyfelügyeleti eljárást megszüntette.

A felperesek magatartásának vizsgálatára irányuló eljárásban a Versenytanács meghatározta az érintett piacot, amely a taxi fuvarozási és fuvarszervezési tevékenységnek a szerződéses szegmenseként határozott meg, az eljárások egy részének megszüntetésére figyelemmel a perbeli eljárás tárgya az volt, hogy megvizsgálta a Gazdasági Versenyhivatal, hogy volt-e célzott és/vagy megvalósult együttműködés a taxi társaságok között a Rádió Taxi egyes megrendelőinek összehangolt megszerzésére. Az egyéb vizsgálat részben az eljárás megszüntetésre került. Az eljárásban beszerezték és értékelték az eljárás alá vont társaságok egyes e-mailjeit, a társaságokhoz tartozó személyek nyilatkozatait is beszerezték. A rendelkezésre álló adatokat, tényeket értékelve a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa Vj/029/2008/412. határozatával megállapította, hogy jelen per felperesei 2006. novemberében a Rádió Taxi szerződéses partnereinek megszerzése érdekében versenykorlátozó megállapodást kötöttek. A Versenytanács I. rendű felperest 4.000.000 Ft, II. rendű felperest 2.000.000 Ft, IV. rendű felperest 10.000.000 Ft, V. rendű felperest 6.000.000 Ft, VI. rendű felperest pedig 500.000 Ft bírság megfizetésére kötelezte. Határozatának indokolásában az eljárási rendjébe tartozó adatokat is rögzítve a felperesek releváns cégadatai mellett döntését részletes ténymegállapítás és jogszabályhelyekre történő hivatkozással is indokolta. Megállapította, hogy a Tptv. 14.§ (1) bekezdése alapján az érintett piacot a megállapodás tárgyát alkotó áru és földrajzi piac figyelembevételével kell meghatározni és ennek következtében miután a fuvarrendelés

felvételére Budapest közigazgatási területén és szerződéses megrendeléseknél a főváros agglomerációjában elhelyezkedő településeken kerül sor, ezért az érintett földrajzi piacként Budapestet, illetve a fővárosi agglomerációt állapította meg. Megállapította, hogy felperesek fuvarszervezéssel foglalkozó taxis társaságok többsége nem végez közvetlen taxi személyszállítást, hanem az azt ténylegesen végző taxis vállalkozók részére polgári jogi szerződések alapján fix havi díj ellenszolgáltatás fejében fuvarszervező tevékenységet folytatnak. A taxi személyszállításban a tarifák alapján keletkező bevétel a taxis vállalkozóknál jelentkezik, a piac sajátossága ugyanakkor, hogy a taxis társaságok határozzák meg a viteldíj nagyságát, amit a vállalkozók felszámítanak az utasoknak. A szerződéses partnertől származó jövedelem különböző hányadát képezi egyes vállalkozók esetében az összes jövedelmeknek, ugyanakkor a szerződéses tarifa az egyes társaságok által alkalmazott tarifához képest 9-20%-al alacsonyabb volt a vizsgált időszakban és voltak olyan taxis társaságok akik a szerződéses tarifából további kedvezményeket adtak. A határozatban pontosan rögzítette a IV.1. pontban a fellelt irati bizonyítékokat, amelyek a következők voltak:

„IV.1.1. A Taxi 2000 e-mail-je, amit 2006. november 27-én küldött¹

¹ Az e-mail a 6x6 Taxi-nál és a Budapest Taxi-nál tartott helyszíni vizsgálat során került a vizsgálat birtokába.

52. 2006. november 27-én a Taxi 2000 részéről V. S. küldött e-mail-t a 6x6 Taxi (S. J.), a Buda Kft. (R. Z.), a Budapeset Taxi, a City Taxi, a Főtaxi és Taxi 4 (P. S.) részére.

53. Az e-mail tárgya: „A kért címek a teljesség igénye nélkül”.

54. Az E-mail a következőket tartalmazta:

„T. Urak”

A múlt héten szabim miatt csak most tudom átküldeni az anyag kezdeti (első) részét.

A további kiegészítéseket folyamatosan küldjük majd a részletekre a januári egybegyűlésig.

Köszö: V. S. Taxi 2000”

55. Az e-mail-ben ezt követően 41 megrendelői név, cím szerepel.

IV. 1.2. Válasz e-mail-ek

56. az e-mail-re a Buda Kft. (R. Z.) és a City Taxi (B. P.) is válaszolt, az eredeti e-mail teljes címzett körének.

57. A Buda Kft. a következőket írta:

„Urak

Folytatva a sort,

A 3-as és az 5-ös MATÁV (T-Com) száma a 7-es Bt.

A Data felé több milliós sara van, hó végéig kapott haladékat. (ez bizalmas az informátor védelmében)

R. Z.

Ui:

Köszö az anyagokat.”

58. A City Taxi a következőket írta:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.28.069/2013/10.

„Sziaztok!

Köszö az infókat.

A-al kapcsolatos cégadatokat mindenkinek postáztam.

Üdv.

B. P.. „

IV.1.3. A Taxi 2000 2006. november 28-i e-mail-je²

² Az e-mail a Budapest Taxi-nál tarott helyszíni vizsgálat során került a vizsgálat birtokába (Vj-29/200a8/4/4).

59. 2006. november 28-án a Taxi 2000 részéről V. S. az előző e-mail kiegészítéseként újabb e-mail-t küldött a 6x6 Taxi (S. J.), a Buda Kft. (R. Z.), a Budapest Taxi, a City Taxi, a Főtaxi és a Taxi 4 (P. G., P. aaa.) részére. A e-mail tárgya: „taxi”.

60. Az e-mail a következőket tartalmazza:

„Urak!

Az előzmény és a vonal után a folytatás.”

61. Az előző, 2006. november 27-i e-mail 41 címének megismétlése után újabb 16 cím felsorolására kerül sor az e-mail-ben. (A címlista a 4. sz. mellékletében található.)

IV.1.4. A Taxi 2000 2007. február 8-i e-mail-je³

³ (Az e-mail a Taxi 2000-nél tarott helyszíni vizsgálat során került a vizsgálat birtokába. (Vj-29/2008/8/25)

62. A Taxi 2000 2007. február 8-án 13 óra 41 perckor írott belső e-mail-jét V. S. küldte a vállalkozás ügyvezetőjének, Sz.-S. J.nak. Az e-mail tárgya: „Cityrama és Rádió Taxi”

63. „... A másik: A Citynél elkezdtek betámadni a P. szállodáit. Ez kétoldalról furcsa: a legutóbbi megbeszéléskor a Főtaxinál arról volt szó, hogy január végén újra összeülünk felosztani a feladatokat és megbeszélni, ki mire megy rá. A City karnyújtásnyira előre ment. Elvették a Hotel Stadiont, a Koronát, a Tavernát és az Ibis Aerot és az Ibis Volgát.

Most a Budapest Hotelre a 6x6 taxit küldték rá.

Úgy veszem észre, hogy a terjeszkedés terén a Taxi 2000-es igencsak perifériára lökték a kedves vállalkozási szaktársak.

Én ebből úgy gondolom, hogy kasza kapa legyen kiélesítve, és ezerrel ugorjunk rá a P. holmijaira, mert úgy látszik, hogy minden előzetes bejelentés és egyeztetés nélkül mindenki ezt teszi úgy, hogy konkrét minket kihagytak....”

Részletesen rögzítette határozatában a H. Cs. ügyfélkénti meghallgatása során tett előadását, aki a Rádió Taxihoz tartozó személy, valamint V. S. előadását, magyarázatát a fellelt e-mailekhez tartozóan aki V. rendű felpereshez tartozó személy. Ugyancsak az V. rendű felpereshez tartozó Sz.-Sz. J. ügyfélkénti meghallgatása körében rögzítette a határozatában, hogy előadta, hogy V. S. e-mail címe, amelyről a fellelt e-mailek megküldésre kerültek nem V. rendű felperes címe és azokat nem V. rendű felperes nevében írta V. S. Felperesek vezetői meghallgatásaik során a terhükre rótt magatartást annak elkövetését nem ismerték el. A Versenytanács 2015. december 15-i tárgyaláson felperesek tárgyi ügyszóhoz tartozó előadásait is rögzítette határozatában és megállapította, hogy a Tpv. 11.§-a tiltja a felperesek által tanúsított, összehangolt magatartást, valamint a bizonyítékok alapján igazoltnak találta azt, hogy felperesek a Tpv. 11.§-ába ütköző magatartást tanúsítottak. Megállapíthatónak

tartotta, hogy felperesek 2006. november hónapban egyrészt saját piaci pozíciók megtartása, másrészt az alacsony árakat alkalmazó Rádió Taxi piacról való kiszorítása érdekében megállapodtak abban, hogy együttműködnek annak érdekében, hogy megszerezzék a Rádió Taxi szerződéses partnereit és ezen magatartásukkal a verseny korlátozására irányuló megállapodást kötötték. Ezt a cél ismerte el a határozatban írt alperesi megállapítás szerint P. Gy. VI. rendű felperes eljárással érintett időszakos ügyvezetője amikor a megállapodás beismerése nélkül azt mondta: „a Rádió Taxi címlistáját feltehetően V. S. megszerezte és azért küldhette szét minden társaságnak, hogy minden társaság próbálja meg ezeket a társaságokat megkeresni, hogy a konkurenciának vége legyen.” (Alperesi határozat 169. pont)

Az alperes megítélése szerint az első megállapodásra épülő második találkozót is tervbe vették, amelynek időpontját és tartalmát bizonyítja a 2006. november 27-i e-mail „januári egybegyűlésig” szószhasználata, valamint a 2007. február 8-i e-mail, amelyben arról volt szó, hogy „január végén újra összeülünk felosztani a feladatokat és megbeszélni, hogy ki, mire megy rá”, valamint V. S.nak az a nyilatkozata, hogy az egybegyűlés azt jelenti, hogy arra gondolt, hogy a legközelebbi Szövetségi ülésen ezt megbeszéljük, így mint az e-mail küldője értelmezte az e-mailben írtakat, amely egy második megállapodás tervezetét vetítette elő. Ugyanakkor tényként megállapította, hogy nem került sor a tervezett januári megbeszélésre, a Rádió Taxitól elhódítani tervezett címek konkrét felosztására sem. Az első megállapodásnak a versenykorlátozó célzata fennállt, önmagában versenykorlátozó volt a tényleges hatás a jogsértés megállapításához nem volt szükséges és a versenykorlátozó célt alperes abban látta megállapíthatónak, hogy másfajta árképzéssel piacra lépő versenytársat kiszorítsák, ezzel saját piaci pozícióikat erősítsék. Ennek a versenykorlátozáson kívül más célja nem lehetett. A határozatban a felperesekre vonatkozóan egyenként, személyre szabottan kiszabott bírság összegéhez tartozóan is határozatát indokolta.

A fenti határozatokkal szemben felperesek alperesen keresztül a bírósághoz 2011. május 17-én érkezett keresetleveleket nyújtottak be. Keresetükben kérték az alperesi határozat bírósági felülvizsgálatát, ennek során elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését miután álláspontjuk szerint jogsértést nem követek el és perköltséget igényeltek. I. rendű felperes álláspontja szerint az alperesi határozat megalapozatlan, az alperes a tényállás tisztázási kötelezettség körében nem helytállóan rögzítette határozatában a tényállást. Elsődlegesen azt kérte, hogy a bírósága Tpv. 83.§ (1) és (4) bekezdése alapján jogsértés hiányában az eljárást szüntesse meg. Álláspontja szerint az alperesnek nem volt hatásköre az alperes által megállapított tényállás mellett eljárására, ugyanis a Tpv. 5.§-a alapján tilos a versenytárral gazdasági kapcsolatban álló harmadik személyekhez ilyen kapcsolat felbontását célzó tisztességtelen felhívást intézni, e törvényi rendelkezés nem zárja ki, hogy a bojkott magatartást párhuzamosan akár több vállalkozás is megvalósítsa. A Tpv. 86.§ (1) bekezdése értelmében a bojkott polgári ügynek minősül, amelyben felmerült jogvitát a bíróság a jogvitában érdekelt fél kérelmére bírálja el. Ennek következtében alperes eljárása a hatáskörén és illetékességén túlterjeszkedő volt. Alperesnek tehát nem volt hatásköre a perbeli határozatban foglalt tényállás vizsgálatára. Abban az esetben ha a bíróság ezt az álláspontot nem osztaná, előadta, hogy az alperesi határozatban hivatkozott bizonyítékok nem támasztják azt alá, hogy felperes a terhére rótt jogsértést megvalósította volna. Hivatkozott az in dubio pro reo elvére és a hatóságon nyugvó bizonyítási teherre, amely a perbeli esetben azt a kérelmét támasztja alá, hogy az eljárás megszüntetésének van helye. Alperes a jogsértés legfontosabb és egyetlen bizonyítékaként V. S. által 2006. november 27-én több taxi vállalatnak küldött e-mailt tekinti, amely bizonyos megrendelők neveit és címeit tartalmazta, semmilyen versenykorlátozású célú átfogó terv léte nem utalt. Ennek következtében ez az alperes által megállapított jogsértést nem igazolja, legfeljebb és

esetlegesen valamiféle információcsereként lehetne értékelhető, azonban ez nem elégséges a Tpvt. 11.§ (1) bekezdése megsértése megállapítására, hiszen az információk nem árakra, minőségre, választékra, kapacitásokra vonatkoztak, így nem befolyásolhatják az eljárás alá vontak jövőbeni piaci magatartását. Ezen információk jelentéktelenségét mutatja, hogy több eljárás alá vont előadta nem tudta pontosan miért küldte meg számukra e címeiket V. S. úr, illetve előadták, hogy nem tulajdonítottak ennek jelentőséget, illetve megismerhették nyilvános forrásokból, az adatközlés egyszeri volt és a piaci struktúra olyan, hogy nagyszámú társaság között éles a verseny a szerződéses megrendelőért, így önmagában a megrendelők címeinek megküldése nem alkalmas magatartás összehangolására. Alperes tehát tévesen értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat. Az alperes eljárása rendkívül elhúzódtott, ez sértette a felperesi alapjogokat, valamint alperes súlyos, felperes védekezésére kiható eljárási hibát is vétett azzal, hogy nem küldte meg számára a versenyfelügyeleti eljárást részben megszüntető végzéseket és ezzel jogorvoslati jogát csorbította. Másodlagosan tehát kérte az alperesi határozat hatályon kívül helyezése mellett alperes új eljárásra lefolytatásra kötelezését. Harmadlagosan kérte a Tpvt. 83.§ (1) és (4) bekezdése alapján a határozat megváltoztatását a felperessel szemben kiszabott bírság csökkentését. Álláspontja szerint alperes kirívóan okszerűtlenül értékelte felperessel szemben felhozott súlyosbító és enyhítő körülményeket, így különösen, hogy súlyosító körülménynek tekintette azt a tény, hogy felperes tevékenységében szerződéses partnerektől származó bevétel az átlagosnál nagyobb súllyal jelentkezik.

II. rendű felperes alperes határozatának megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint a Versenytanács tévesen állapította meg, hogy felperes magatartása a Tpvt. 11.§ (1) bekezdésébe ütközne. Felperes sem olyan megállapodást nem kötött, illetőleg ilyen megállapodás hiányában olyan összehangolt magatartást sem tanúsított a vizsgálat alá vont többi taxi társasággal együtt, melynek a Rádió Taxi szerződéses partnereinek a megszerzése és ezáltal a gazdasági verseny korlátozása lett volna a célja. Felperes törvénysértését a Versenytanács 4 db e-mail fogadására alapozza, amely e-mail-ek fogadása felperes részéről olyan passzív magatartás, mely nem alkalmas a Tpvt. 11.§ (1) bekezdése szerinti gazdasági versenyt korlátozó megállapodás vagy összehangolt magatartás megállapítására. Felperes egyetlen e-mail-re sem válaszolt, passzív résztvevője volt az eseményeknek, amely éppen azt igazolja, hogy ezek az e-mail-ek felperesre nézve semmilyen olyan tartalmat nem hordoztak, amely fontos lett volna, vagy információhoz juttatta volna felperest. Felperes az esetlegesen létrejött megállapodás megkötéséből, illetőleg a társaságok közötti összehangolt magatartás tanúsításából való kimaradását bizonyítja az is, hogy felperesnek korábban sem volt és jelenleg sem célja a szerződéses partnerek megszerzése. Ez egy olyan üzletpolitikai döntés, amely nem a versenytársak piaci magatartásának összehangolása következtében született, hanem felperes vezetése azért döntött így, - mert a felperesi társaság méretei, eszközei, hogy szerződéses partnereket megfelelő színvonalon szolgáljanak ki-, felperesnek egészen más célcsoportja van, mint a Rádió Taxinak, így a címlistából egy sem volt és később sem lett felperesé. Kérte annak megállapítást, hogy a Tpvt. 77.§ (1) bekezdés i) pontja következtében felperes magatartása nem ütközik törvénybe. Másodlagosan kérte a határozat megváltoztatását és a bírság kiszabásának mellőzését. Harmadlagosan pedig a bírság összegének mérséklését. Álláspontja szerint a Versenytanács sérti a Pp. 339/B. §-ának rendelkezéseit, határozatának indokolása a releváns kérdésekre nem terjed ki, bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége nem tűnik ki abból. Ily módon a Versenytanács a Ket. 50.§ (6) bekezdésében foglalt kötelezettségének sem tett eleget.

IV. rendű felperes kérte az alperesi határozat felülvizsgálata eredményeként elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (továbbiakban: Tpvt.) 83.§ (4) bekezdése alapján

megváltoztatását akként, hogy a versenyfelügyeleti eljárás jogellenes megállapítást tartalmaz, illetve kérte, hogy a bíróság bizonyítottság hiányában szüntesse meg az eljárást. Harmadlagosan kérte az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és alperes új eljárásra kötelezését, valamint perköltséget igényelt. Keresetlevelén 27.000 Ft-ot illetékbélyegben lerótt. Álláspontja szerint az alperes súlyos eljárási szabálysértést követett el, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 4.§ (1) bekezdésének sérelmével hozta meg a döntését, valamint a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 63.§ (1) bekezdését is megsértette ugyanis az ügyek alapos vizsgálatáról és ésszerű időn belül történő befejezéséről hivatalból kell gondoskodni. A 2008. február 28-án megindított versenyfelügyeleti eljárást 2009. január 19-én, majd 2009. július 16-án a törvényi lehetőséget maximálisan kihasználva, indokolás nélkül 180-180 nappal meghosszabbította. A meghosszabbítás 2010. január 12-én járt le, ehhez képest alperes 2011. március 31-én hozta meg a határozatát a versenyfelügyeleti eljárást ezzel zárta le több, mint egy évvel a jogszabályi határidőn túl. Alperes az ügyintézési határidőt két esetben is úgy hosszabbította meg, hogy arra különösebb indoka nem volt. Álláspontja szerint a perbeli határozat hatályon kívül helyezését indokolja, ez az eljárása alperesnek olyan súlyos eljárási szabálysértés, amelynek következményei nyilvánvalóan egy megismételt versenyfelügyeleti eljárásban sem orvosolható.

Jogszabálysértő az alperes határozata miután a megállapított jogellenes magatartást nem bizonyította. A bizonyítékként hivatkozott e-mail-ek egyikét sem IV. rendű felperes küldte, a 2007. február 8-i e-mail-nek nem is volt címzettje. Felperes a kapott e-mail-ekre nem válaszolt, azzal egyáltalán nem foglalkozott, ilyen e-mail-t a küldőtől nem kért. A cég vezérigazgatója a kapott email-t nem látta az nem az ő nevére szolt, felperes központi e-mail címére érkezett, egyébként pedig az e-mail tartalma önmagában semmilyen jogellenes tartalmat nem hordozott. Az azokban szereplő információkhoz bárki hozzájuthatott. A IV. rendű felperesi magatartás értékelésekor ugyanakkor figyelmen kívül hagyta alperes azokat a releváns tényeket, hogy szemben a többi taxis társasággal felperes esetében a szerződéses megrendelések csupán a teljes fuvarmegrendelés mennyiségének 4-5%-át teszi ki, az árbevételi adatokat tekintve még annyit sem. IV. rendű felperes a szerződéses piacnak nem jelentős szereplője. Nincs racionális és életszerű magyarázat, illetve elfogadható piaci logika arra nézve, hogy miért vett volna részt IV. rendű felperes a Rádió Taxi megrendelőinek összehangolt megszerzésére irányuló megállapodásban hiszen ezen megállapodás megkötésével és teljesítésével csak további veszteséget generált volna saját maga számára felperes. Ilyen előnyt alperes sem állapított meg. Alperes által is elismert tényként rögzíthető, hogy az e-mail-ben szereplő fuvarcímek túlnyomó többsége a lista készültének időpontjában nem is a Rádió Taxihoz tartozott, egyetlenegy nem csak a listában szereplő szerződéses partner sem került át a Rádió Taxitól felpereshez.

Megalapozatlan az alperesi határozat a bírság kiszabása tekintetében. Az alperesi határozat a bírság kiszabásakor az eljárás alá vont vállalkozások esetében végül nem a releváns forgalmi adatokat (fuvarszervezésből származó árbevételi adatokat) hanem a 2009. évi mérleg szerinti nettó árbevételi adatokat vette alapul. A fuvarszervezés körén kívüli bevételek jelentős része is kötődött a taxizáshoz a határozat 185. pontjában írtak szerint. A határozat 186. pontja megállapította, hogy a IV. rendű felperes esetében, az előző pontban 2009. nettó árbevételi adat ismertetett mértéknél alacsonyabb összegből indult ki figyelemmel arra, hogy e társaság esetén az árbevételen belül a fuvarszervezésből származó jövedelem számottevően kisebb, mint a többi társaságnál. Ezt követően az alperes az eljárás alá vont vállalkozások esetén felsorolta az enyhítő és súlyosító körülményeket és a IV. rendű felperesi álláspont szerint a súlyosító és enyhítő körülmények egybevetésének

eredményeként felperesnek kellett volna a legkedvezőbb bírságot kapnia, felperes esetére kellett volna a legkedvezőbb bírságösszeget megállapítani. Ehhez képest IV. rendű felperes kapta az eljárás alá vont vállalkozások közül összezszerűségében is a legmagasabb és mértékében is a legmagasabb összegű bírságot. Táblázatba foglalta hivatkozását és álláspontja szerint ha a többi társasággal összeveti az enyhítő és súlyosító körülményeit IV. rendű felperes akkor a kiszabott 10.000.000 Ft-al szemben 4.500.000 Ft körül kellett volna a terhére kiszabott bírság összegének alakulnia. Az eljárás miatt még az I. rendű felperes által hivatkozott bojkottra figyelemmel az alperesi hatáskör és illetékesség hiánya körében tett előterjesztéshez csatlakozott.

V. rendű felperes keresetében kérte az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és a versenyfelügyeleti eljárás V. rendű felperes vonatkozásában történő megszüntetését, másodlagosan a kiszabott bírság mérséklését és perköltséget igényelt. Álláspontja szerint a Versenytanács a bizonyítékokat kizárólag a saját koncepciójának oldaláról vizsgálta és minden olyan bizonyítékot kizárt a bizonyítás köréből, amely a koncepció ellen szólt. Megalapozatlan az a határozati indokolás, amely szerint a Taxi Fuvarszervező Társaságok Szövetsége tevékenysége mögé rejtve végezték a tevékenységüket és a szerv fedőneve alatt kötöttek versenykorlátozó megállapodást. A vizsgálat elsődlegesen arra terjed ki, hogy a taxis társaságok 2006-tól 2008-ig terjedő időszakban felosztották egymás között a szerződéses partnerek egy részét és 2006. évi tarifaemeléseket is egyeztették egymással. Széleskörű, hosszan tartó vizsgálat eredményeként megszüntető végzések születtek két kérdéskörhöz tartozóan. A Versenytanács ugyanakkor megállapíthatónak tartotta, hogy 2006. novemberében az érintett felek között megállapodás született a Rádió Taxi piacról kizorítása érdekében és azért, hogy megszerezzék annak szerződéses partnereit. A Versenytanács eljárása sérti a Pp. 339/B. §-ában foglalt rendelkezéseket, ugyanis a bizonyítékok értékelése nem volt jogszerű, a tényállás nem került kellő mértékben feltárára és a mérlegelés szempontjait nem lehet megállapítani, az indokolásból a bizonyítékok mérlegelésnek okszerűsége nem tűnik ki. Álláspontja szerint V. rendű felperessel szemben kiszabott 6.000.000 Ft bírság súlyosan eltúlzott, súlyosbító körülmény sem áll fenn V. rendű felperes esetében és a bírság mértékének megállapításánál vitatta annak jogszerűségét, hogy V. rendű felperes a Prémium Taxi 2.000.000 Kft. és a Taxi 2000 Hungary Zrt. egy vállalatcsoportba tartozna csak azért, mert mindegyik gazdasági társaságnál Sz.-Sz. J. tulajdonosként vett részt. Az árbevételi adatok tekintetében téves a levont következtetés, hogy a Prémium Taxi 2.000.000 Kft. és a Taxi 2000 Hungary Kft. tekintetében a teljes nettó árbevételt vette alapul a Versenytanács, hiszen az árbevételekből nem állapítható meg, hogy mennyi ebből a fuvarszerzés árbevétele, így megalapozott döntés sem születhetett.

VI. rendű felperes keresetlevelében előadta, hogy 2006 novemberében Rádió Taxi szerződéses partnereinek megszerzése érdekében történő versenykorlátozás megállapítására vonatkozó alperesi határozat nem megalapozott, nem felel meg a valóságnak ez. A határozat alátámasztására hivatkozott bizonyítékok V. S., P. S. és P. G. nyilatkozatai, e-mail üzenetei alkalmatlanok az alperes által megállapított tényállás alátámasztására, ennek következtében az alperes tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget. Ezzel szemben életszerű P. úr nyilatkozata miszerint egy több éve érkezett jelentéktelen e-mail üzenetre nem emlékszik, nem bizonyítja azt, hogy ezen e-mail üzenet a számítógépére megérkezett, a képernyőn megjelenítésre került volna így elmulasztotta a versenyhatóság annak bizonyítását, hogy a perbeli e-mail üzenetet P. S. úr megkapta. A versenyhatóság a versenyfelügyeleti eljárás során nem bizonyította, hogy V. S. 2006. november 26-i e-mail üzenetét P. S. vagy P. G. készhez vette az e-mail üzenet a személyi számítógépükre megérkezett, illetve megjelenítésre került volna, ily módon V. S. 2006. november 27-i e-mail-je vonatkozásában VI. rendű felperessel

kapcsolatba hozható egyéb közvetett, vagy közvetlen bizonyítékot a versenyhatóság eljárása során nem tárt fel, VI. rendű felperes az e-mail vonatkozásában mivel azt nem kapta meg nyilatkozatot nem tett, VI. rendű felperes olyan magatartást, amelyből arra lehetne következtetni, hogy a tárgybéli e-mail üzenetet megkapta volna, nem eszközölt, a címlistában szereplő egyetlen vállalkozással sem vette fel a kapcsolatot. A versenyfelügyeleti eljárás nem tárt fel tehát arra vonatkozóan bizonyítékot, hogy VI. rendű felperes a Rádió Taxi ügyfeleinek felosztására irányuló versenykorlátozó megállapodás részese lett volna. V. úr hibás feltételezése nem alkalmas VI. rendű felperes versenyjogi felelősségének megállapítására. A versenyhatóság által felhívott közvetett bizonyítékok az egyéb VI. rendű felperes vonatkozásában nem terhelő bizonyítékokra tekintettel előadta, hogy általánosságban sem elegendő a versenykorlátozó megállapodás meglétének bizonyítására, egyes eljárás alá vontak viszonylatában pedig különösen nem az. A versenyjogi gyakorlat egyértelmű abból a szempontból, hogy általánosítással a versenyjogi felelősséget megállapítani nem lehet. A versenyjogi jogsértővel szemben egyedi a felelősséget maradéktalanul bizonyító bizonyítékok feltárása szükséges. A támadott versenyfelügyeleti eljárásban ez nem történt meg, VI. rendű felperes versenyjogi jogsértését egy általános valóságtól elrugaskodott feltételezéssel kívánták alátámasztani. Ennek következtében a határozat alapjául szolgáló eljárásban a versenyügyi hatóság nem tett eleget a Ket. 50.§-ában foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének, a feltárt tényállás hiányos és alapvetően hibás következtetést vontak le abból. Álláspontja szerint ennek beismeréseként kell tekinteni a VI. rendű felperes vonatkozásában a speciális prevenció érdekében szükségesnek ítélt 500.000 Ft-os összegű bírság mértékét. Hivatkozott még arra is, hogy az eljárás menete a versenyhivatal munkatársainak, vizsgálóinak tevékenysége sem volt kifogástalan, prekonceptiós hozzáállással a bűnösség vélelmével jártak el, amely kitűnt a meghallgatások során kevésbé korrekt jegyzőkönyvezésből. Erre figyelemmel kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy VI. rendű felperes a terhére rótt Rádió Taxi szerződéses partnereinek megszerzése érdekében létrejött versenykorlátozó megállapodásnak nem volt részese és kérte VI. rendű felperes vonatkozásában a határozat hatályon kívül helyezését, a megfizetett bírság visszautalásáról történő rendelkezés mellett és perköltséget igényelt.

Alperes ellenkérelmében felperesek kereseteinek elutasítását kérte és perköltséget igényelt. Álláspontja szerint téves az a felperesi hivatkozás, hogy a tárgyi tényállás mellett bojkottra történő felhívásra vonatkozóan tett volna az alperes megállapítást. A jogsértés tárgya a Tpv. 11.§ (1) bekezdésének sérelme, amely megállapításra került, ily módon a perbeli eljárás lefolytatására hatáskör és illetékessége fennállt az alperesi hatóságnak. Álláspontja szerint az, hogy az eljárás alá vontakkal szemben az eljárást megindító végzés a ténylegesen utóbb feltárt jogsértést nem tartalmazza még nem jelenti azt, hogy az eljárásra ne lett volna jogosultsága alperesnek. Ily módon az eljárást megindító végzés önmagában, hogy eltérő tárgyra került kiadásra, utóbb pedig több magatartás is vizsgálat tárgyát képezte a perbeli eljárásrend mellett nem jogsértő. A Tpv. 11.§ (1) bekezdésébe ütköző magatartás megállapítására jogszerűen került sor felperesekkel szemben ennek eredményeképpen a jogsértés súlyához tartozóan a bírság is kiszabásra került, amely mindegyik esetben a jogsértés súlyához igazodott. Az eljárása során a határidő több ízben hosszabbításra került, ily módon a jogszerű hosszabbításokra figyelemmel nem volt olyan határidő túllépése, amely a határozat hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

Felperesek keresetei nem alaposak.

A fenti tényállást a bíróság peres felek nyilatkozatai, alperesi közigazgatási iratok és a felek által csatolt okiratok alapján állapította meg.

A bíróság a határozatot a Tpv. 83.§ (1) bekezdése és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 324.§ (2) bekezdés a) pontja alapján vizsgálta felül a keresetekkel érintett körben.

A bíróságnak a felperesek keresetleveleiben és kereseti kérelmeiben foglaltakra, valamint az előterjesztetettre figyelemmel abban a kérdésben kellett elsődlegesen állást foglalnia, hogy az alperes az anyagi és eljárási szabályok megtartásával hozta-e meg döntését. A perbeli vizsgált magatartás a bojkott tényállását teszi-e megállapíthatóvá, ennek következtében az alperesi hatáskör hiányában került-e sor megállapításra vagy a Tpv. 11.§-a hatálya alá tartozó megállapítást tett-e az alperesi hatóság. Felperesek terhére rótt jogsértést az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének keretében alátámasztotta, igazolta-e és a bíróság kiszabása körében jogszerű döntést hozott-e, az eljárási szabályok betartása mellett került-e sor az alperesi döntés meghozatalára.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 109.§ (1) bekezdése alapján az ügyfél, illetve a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője a hatóság jogerős határozatának felülvizsgálatát a határozat közlésétől számított 30 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással kérheti a közigazgatási ügyekben eljáró illetékes bíróságtól a határozatot hozó hatóság elleni kereset indításával.

Az alperesi határozat meghozatalakor hatályos a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy a versenyügyben hozott határozat felülvizsgálata során a Tpv. rendelkezései is irányadóak. A Tpv. 83.§-ában írtak szerint az alperes határozatával szemben a közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránt eljárást lehet kezdeményezni keresetlevéllel.

A bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény) (továbbiakban: Pp.) 339/A. §-a alapján a közigazgatási határozatot jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

A következetes bírói gyakorlat szerint az ügyfél, illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél jogszabálysértésre hivatkozva kérheti az közigazgatási ügy érdemében hozott határozat bírósági felülvizsgálatát. Keresetében a fél anyagi és eljárási jogszabálysértésre hivatkozhat és arra, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye a határozat hatályon kívül helyezésének, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős, a döntés érdemére is kihat, és a bírósági eljárásban nem orvosolható.

Pp 339/B. § szerint mérlegelési jogkörben hozott határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelési szempontjai megállapíthatóak és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

Először a bíróság megvizsgálta, hogy alperes hatáskörébe tartozó kérdésben járt-e el, illetve hozta meg a döntését.

A Tpv. 5.§-a alapján tilos a versenytársakhoz, gazdasági kapcsolatban álló harmadik személyekhez ilyen kapcsolat felbontását célzó tisztességtelen felhívást intézni. E körben tévesen értékelte az I. rendű felperes az alperesi határozat 169. pontjában rögzítetteket, ugyanis ebben a pontban a Versenytanács azt rögzítette, hogy megállapíthatónak tartja, hogy felperesek 2006. november hónapban egyrészt saját piaci pozíciók megtartása, másrészt az alacsony árakat alkalmazó Rádió Taxi piacról való kiszorítása érdekében **megállapodtak abban**, hogy együttműködnek annak érdekében, hogy megszerezzék a Rádió Taxi szerződéses partnereit és ezzel a magatartásukkal a verseny korlátozására irányuló megállapodást kötöttek. E célt ismerte el P. Gy. amikor a megállapodás beismerése nélkül azt mondta: a Rádió Taxi címlistáját „feltehetően V. S. megszerezte és azért küldte szét minden társaságnak, hogy minden társaság próbálja meg ezeket a társaságokat megkeresni, hogy a konkurenciának vége legyen.” Ez a megállapítás az alperesi határozatban nem bojkottra történő felhívás tényállását teszi megállapíthatóvá, ugyanis alperes éppen azt állapította meg, hogy a taxis társaságok között már létezett egy megállapodás, amely megállapodás megkötését követően V. S. címeiket küldött szét.

Alperes a felperesek közötti megállapodást tekintette jogsértőnek és az alperes által becsatolt iratanyag alapján nem volt a perbeli esetben sem az ügyindító, sem a kiterjesztő végzések értelmében a vizsgálat tárgya a versenytárs megrendelő relációja a Rádió Taxi ügyfeleinek megszerzése során. Arra helytállóan hivatkoztak felperesek, hogy a bojkott esetén az ügy nem az alperesi hatáskör és illetékességbe tartozik, és ennek eredményeképpen a bírósági eljárás sem a közigazgatási ügyszakon belül folyik. A Legfelsőbb Bíróság Gazdasági Kollégiumának Gfv.X.30.270/2006 számú döntése tartalmazza a Tpv. 5.§-hoz tartozóan, hogy versenyjog-sértőnek csak az a tisztességtelen bojkott felhívás minősül, amelynek kifejezetten az a célja, hogy a címzett a bojkottáltal fennálló gazdasági kapcsolatát felbontsa vagy az ilyen kapcsolat létrejöttét megakadályozza. Ez tehát azt igazolja, hogy három szereplősnek kell lennie egy Tpv. 5.§-ába ütköző cselekménynek és kifejezett feltétele, hogy a megrendelő (címzett) felé egy felhívás is elhangozzon. Ugyanakkor a perbeli tényállás mellett az alperes azt vizsgálta, hogy felperesek között a Tpv. 11.§ (1) bekezdésébe ütköző megállapodás létrejött-e.

A perbeli eljárás során a felperesi előadásokra figyelemmel a bíróságnak meg kellett vizsgálnia, hogy arra figyelemmel, hogy az eljárást megindító végzés eltérő tárgyi megjelölésű, mint a tényleges alperesi megállapítás e körben az alperes jogszerű eljárást folytatott-e le. A Gazdasági Versenyhivatal Vj-29/2009/2. számú végzésével verseny felügyeleti eljárást indított, amely eljárás tárgya, hogy a taxi társaságok törvénybe ütköző megállapodást kötöttek-e. E körben a végzésnek az a szóhasználata, hogy megjelöli, hogy 2006-ban, 2008-ban kiírt taxi fuvarozási pályázatok és közbeszerzések várható nyerteséről történő egyeztetésekre, megállapodásokra irányult az eljárás, amellett, hogy az 1996. évi LVII. törvény 11.§-ának sérelmére irányuló tények feltárását célozta, nem jelenti azt, hogy az alperes ezen jogszerűen elrendelt eljárásban az eljárás megindításának okául hivatkozottakat meghaladó egyéb tények és körülmények feltárása esetén más konkrét tényállás megállapítása mellett jogsértést ne állapíthasson meg felperesek terhére. Így önmagában az, hogy az alperesi döntést tartalmazó határozatban megállapított tényállás az eljárást megindító végzés okaként megjelöltektől eltér még nem jelenti azt, hogy az alperes eljárása ne lett volna jogszerű, illetve, hogy a határozat jogszabályba ütköznék. Az alperes joga és lehetősége az eljárás megindító végzésben foglaltakra figyelemmel, hogy széleskörű vizsgálatot folytasson le a Tpv. 11.§-ában írtak sérelmét feltárva a végzésben megjelölt időszakban. Erre figyelemmel a bíróság álláspontja szerint az eljárást megindító, majd azt kiterjesztő és részben megszüntető végzések

eredményeként az alperes jogszerű eljárás keretében tett megállapítást a felperesek magatartására.

Felperesek álláspontja szerint az alperesi határozat jogsértő az okból is, mert az eljárási határidőt túllépte az alperes és az ügyintézési határidőt meghosszabbító végzései pedig jogsértő módon indokolás nélküliek.

A bíróság megvizsgálta a becsatolt Vj-29/2008/341 és 360-as 2009. január 19. és július 16-án kelt végzéseket, amelyek azt tartalmazzák, hogy felperesek ellen versenyt korlátozó magatartás miatt indult eljárásban az ügyintézési határidőt „a módosított 1996. évi LVII. törvény 63.§ (6) bekezdése alapján 180 nappal meghosszabbítom.”

A Tpv. 63.§-a az ügyintézési határidőről való rendelkezéseket rögzíti és a (6) bekezdés értelmében az ügyintézési határidő indokolt esetben lehet meghosszabbítani. Az alperes eljárására a Tpv. 44.§-a tartalmazza, hogy melyek azok a Ket. rendelkezések, amelyek a versenyfelügyeleti eljárásokban nem alkalmazható, kizártak és ezek között a Ket. indokolásra vonatkozó rendelkezései nem szerepelnek. Ugyanakkor mint speciális szabály írja elő az eljárás hosszabbításának lehetőségét, amely tekintetben a bíróság álláspontja szerint a döntés jogszerűsége csak akkor állapítható meg, ha a döntés írásba foglalása során a jogszerűséghez tartozó tények rögzítésre kerülnek. A perbeli esetben ennek következtében a 341. és 360. sorszámú végzések esetében nem állapítható meg, hogy azok milyen indoknál fogva kerültek meghozatalra, ily módon a bíróság álláspontja szerint az alperesnek a döntését az eljárás meghosszabbítása során legalább az indok közlésével vagy az indokra történő utalással kellett volna meghoznia, ily módon a döntését indokolni lett volna köteles, amely indok közlése a végzésben való rögzítése természetesen olyan megfogalmazást, illetve olyan körben ír elő alperes részére kötelezettséget, amely az eljárás kimenetelét nem befolyásolja, nem akadályozza az eljárás esetleges meghúzásához ne vezessen. Az alperesi eljárásban sem mellőzhető a határidő meghosszabbításról rendelkező végzés indokolása, így ezek a végzések teljesen jogszerűnek nem tekinthetők, azonban a következetes bírói gyakorlat értelmében miután ezeknek sem közvetlen, sem közvetett hatása nem volt az érdemi döntés meghozatalára, érdemi jogsértést felpereseknek nem okozott, eljárási jogosultságukat nem csorbította, így ezek nem olyan jogsértések, amely az alperesi határozat hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

A Tpv. 63.§ (1) bekezdése alapján az ügyek alapos vizsgálatáról és ésszerű időn belül történő befejezéséről hivatalból kell gondoskodni. Az ésszerű határidőn belül történő befejezés esetében mindig vizsgálni kell azt, hogy milyen széleskörű vizsgálatot, bizonyítást kellett végeznie az alperesnek a tényállás tisztázási kötelezettség keretében és ehhez tartozóan volt-e az eljárásnak olyan szakasza vagy az egész eljárás tekinthető-e olyannak, amely azt igazolná, hogy az eljárási cselekmények indokolatlanul jelentős késedelemmel történtek. A perbeli esetben ilyen indokolatlan, elhúzódó eljárást a bíróság nem tartott megállapíthatónak, felperesek konkrétan nem is hivatkoztak ilyenre és arra sem tettek előadást, hogy ez esetleg az ügy érdemét bármilyen okból az eljárás elhúzódása érintette volna. Erre figyelemmel a bíróság ezen kereseti kérelemnek sem adott helyt.

A bíróság alperesi előadással egyezően állapította meg a tárgyi eljárásban a határidőt. A Ket. 33.§ (3) bekezdésének c) pontja alapján ugyanis az ügyintézési határidőbe nem tartozik bele a hiánypótlás, illetve tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívás az annak teljesítéséig terjedő idő. Ugyanakkor az alperesi közigazgatási iratanyag alátámasztja azt az alperesi hivatkozást, hogy közel egy évet vett igénybe az alperes adatkéréseinek ügyfelek és az eljárás egyéb résztvevőinek a válaszában az alpereshez történő megküldése. Többször előfordult, hogy akit az alperes felhívott az késedelmesen vagy egyáltalán nem tett eleget adatszolgáltatási

kötelezettségének, így alperes a határozat meghozatala során ugyan mint ahogy alperes a bírósághoz 2013. március 4-én előterjesztett beadványában is hivatkozott néhány hónappal túllépte a határidőt. Azonban arra is helytállóan hivatkozott alperes, hogy a határidő túllépése még önmagában a határozat hatályon kívül helyezését nem eredményezi ilyen konkrét törvényi tényállás hiányában. A perbeli esetben a határidő túllépése az ügy érdemére kihatással nem volt, ilyen ügy érdemére kihatása konkrét megjelölésre felperesek sem hivatkoztak, ily módon az elintézési határidő túllépése önmagában a határozat hatályon kívül helyezését nem eredményezheti.

A Tpvt. 11.§ (1) bekezdése értelmében tilos a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, valamint a vállalkozások egyesülési jog alapján létrejött szervezetének, köztestületének, egyesülésének és más hasonló szervezetének (továbbiakban együtt: vállalkozások társulása) a döntése (továbbiakban együtt: megállapodás), amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza vagy ilyen hatást fejthet ki, illetve fejt ki. Nem minősül ilyennek a megállapodás ha egymástól nem független vállalkozások között jön létre.

A Tpvt. 11.§ (1) bekezdésének vizsgálata során az alperes feltárta a felperesek gazdasági kapcsolatait a vállalkozások személyi körülményeit és megállapította, hogy ezek egymástól független vállalkozásoknak minősülnek. A Tpvt. 11.§ (2) bekezdés a) pontja értelmében a tilalom vonatkozik különösen a vételi vagy eladási árak, valamint egyéb üzleti feltételek közvetett vagy közvetlen meghatározására, d) pontja szerint a piac felosztására és értékesítésből történő kizárásra az értékesítési lehetőségek közötti választás korlátozására és az f) pont értelmében a piacra lépés megakadályozására. A törvény tehát ezen jogsértés megállapíthatóságára egyéb feltételként írja elő a megállapodás létrejöttét ugyanakkor a cél megvalósulását, illetve az elérni kívánt célra történő alkalmasságát a tanúsított magatartásnak nem írja elő törvényi feltételként.

A Ket. 50.§-a alapján az alperest tényállás tisztázási kötelezettség terhelte, amely tekintetében a bíróság álláspontja szerint a perbeli határozati megállapításhoz tartozóan eleget tett. Megvizsgálta a határozatában részletesen rögzített e-mail-eket, azokat tartalmában is. Meghallgatta a felperesek képviselőit az e-mail küldőjét és ezen előadások, rendelkezésre álló adatok alapján jogszerűen vont le azt a következtetést, hogy a Tpvt. 11.§ (1) bekezdésének sérelme állapítható meg. A perbeli esetben tényszerűen állapította meg alperes, hogy V. S. részéről az e-mail-ek elküldése megtörtént. Felpereseknek figyelemmel arra, hogy felperesek működő gazdasági társaságok voltak, ennek következtében a Tpvt. rendelkezéseivel tisztában kellett lenniük, - a Tpvt. 11.§ (1) bekezdésében írt törvényi korlátozást ismerniük kellett. A bíróság álláspontja szerint okszerű és ésszerű magatartás minden piaci szereplő részéről, aki felperesekhez tartozó tevékenységet folytat, illetve a szolgáltatás piacán tevékenykedik egy az alperes által határozatában, szövegében is rögzített e-mail megkapása esetén az, hogy ha az e-mail címzettjének nem érzi magát, vagy a tartalmával nem ért egyet, vagy azok irreleváns információkat tartalmaznak számára, úgy azokat visszautasítja és ezt megfelelően saját érdekében dokumentálja. A megküldött e-mail-ekből ugyanis a bíróság álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy az abban foglalt tartalom a Tpvt. 11.§ (1) bekezdésének sérelmét teszi megállapíthatóvá. Egy ilyen e-mail címzettje számára ebben a jogsértésben való közreműködés kimentésére önmagában annak tagadása nem elégséges a jelen bíróság álláspontja szerint aktív magatartással annak visszautasítása vagy legalábbis annak jelzése, hogy számára értelmezhetetlen egy ilyen tartalmú e-mail, válik szükségessé ahhoz, hogy igazolni tudja, hogy a Tpvt. 11.§ (1) bekezdésének megsértésére irányuló magatartást nem tanúsítja.

Alperes részletesen hivatkozott arra, hogy kartell ügyekben a bizonyítás mércéje milyen körű. A

bíróság álláspontja szerint általánosságban elmondható, hogy ritkán foglalják a Tpv. 11 § (1) bekezdésébe ütköző megállapodásokat a résztvevők szerződésbe vagy akár közjegyzői okiratba bár ez sem példátlan. Ennek következtében a Tpv. 11. § (1) bekezdésében írt sérelem olyan jelentős versenykorlátozó sérelmet foglalt törvényi tényállásba, amely esetén minden piaci szereplő számára fontos kell, hogy legyen, hogy terhére ilyen jogsértés megállapítására ne kerülhessen sor. Olyan magatartást kell tanúsítania, amely magatartás magában foglalja azt is, hogy részére egy indokolatlan vagy egy olyan e-mail ami nem értelmezhető és a Tpv. 11.§ (1) bekezdésének sérelme valószínűsíthető, őt ez esetben ez aktív magatartásra sarkallja, aktív magatartás alatt értve azt, hogy az ilyen tartalmú e-mail-t visszautasítja vagy más szükséges intézkedést tesz e körben. A közömbösség a figyelmen kívül hagyás jelen esetben nem elégséges annak igazolására, hogy nem vettek részt felperesek az alperes által megállapított megállapodásban. Az e-mail-ben írtak és a meghallgatott személyek vallomásaiban foglaltakat alperes helytállóan értékelte, ennek eredményeként helytállóan állapította meg, hogy az e-mail-ben írtak azt igazolják, hogy a Tpv. 11. § (1) bekezdésébe ütköző megállapodás jött létre felperesek között. E körben a bíróság hasonlóan a korábbi bírósági döntésekben foglaltakkal a felperesek részvételét a jogsértő magatartásban megállapíthatónak tartja miután a jogellenes kezdeményezés hallgatólagos jóváhagyása anélkül, hogy az érintett vállalkozás nyilvánosan elhatárolódjon annak tartalmától a jogsértésben való részvételt teszi megállapíthatóvá. IV. rendű felperes hivatkozott arra, hogy az úgynevezett utcai taxizás a IV. rendű felperesi forgalom túlnyomó része, ily módon a perbeli megállapodás tartalma nem illeszkedik IV. rendű felperes üzletpolitikájába és az ilyen típusú tevékenység egyébként is neki veszteséget okoz. A bíróság álláspontja szerint a megállapodásban való részvételnek a részvétel megállapíthatóságának nem feltétele az, hogy a vállalkozás számára az bármilyen fajta nyereséggel járó további üzleti kiterjesztést eredményezzen vagy célozzon. A IV. rendű felperes esetében az, hogy az adott aktuális profiljába nem fért bele, attól eltérő lett volna a megállapodásban szereplő címek szerinti fuvarozási tevékenység felé történő nyitás-bővítés még nem igazolja, hogy a megállapodásról nem tudott annak résztvevője ne lett volna. A vállalkozások esetében a Tpv. 11.§ (1) bekezdés sérelmének megállapíthatóságának nem feltétele, hogy a vállalkozás számára ez gazdaságilag racionális döntés legyen, ily módon ez a IV. rendű felperesi hivatkozás felperesnek a jogsértés alóli kimentésére nem alkalmas. Másrészt pedig feltételezhető egy olyan piaci logika is IV. rendű felperes esetében, hogy a megállapodásban való részvétel esetén a IV. rendű felperes által kifejtett piacon a többi versenytárs kisebb szerepet vállal majd esetleg, és ez még nem jelenti azt, hogy ő is a szerződéses fuvarozási piacon fejtené ki a megállapodás eredményeként tevékenységet. A bíróság álláspontja szerint tehát racionális logika is húzódnak IV. rendű felperes megállapodásban való részvételéhez, amely a tevékenységének bővülését vetíthette IV. rendű felperes elé az általa egyébként is birtokolt személy szállítási piacon. A bővülés lehetősége pedig abban is állhatott, hogy a többi versenytárs a Rádió Taxi szerződéses ügyfeleinek megszerzése esetén nagyobb piaci részesedést hagy a IV. rendű felperesnek a hagyományos piacon. A logika szabályai tehát IV. rendű felperesi érveléssel szemben nem zárja ki a megállapodásban való részvétel esetén IV. rendű felperes részére is ennek kedvező voltát.

Alperes határozatában írtak szerint irati bizonyítéknak minősülnek az e-mail-ek, de ugyan ilyen bizonyító ereje van a bíróság álláspontja szerint az e-mail-ek küldőjének nyilatkozata az e-mailekben foglaltak magyarázatára kitérő szóbeli előadásának is. V. S. a szóbeli előadása során megerősítette azt az e-mail-ekben is rögzítettek, hogy felperesek tudatában voltak annak, hogy az e-mail-ekben küldött címlisták a Rádió Taxihoz tartozóan címlisták, amelyek megszerzésére felperesek az általuk kötött megállapodás alapján törekedtek, egyenként, illetve közösen. Ez tehát olyan zárt láncot alkot, amely a bíróság álláspontja szerint igazolja azt a határozati megállapítást.

hogy felperesek jogsértést követtek el. Az alperesi határozati megállapítás a rendelkezésre álló tények és adatok alapján a közösségi jogba sem ütközik, a magyar szabályozás megfelel az uniós direktíváknak, és alperes jogalkalmazása is az uniós jognak megfelel.

A perbeli esetben az alperesi megállapítást, jogsértést olyan irati bizonyítékok támasztják alá, amelyek tartalma a felperesek jogsértését igazolja és ezekkel szemben nem elégséges az, hogy az e-mail-ek megküldése az abban foglalt tartalomra, bármilyen okszerűnek tűnő alternatív magyarázatot adnak felperesek. A bíróság álláspontja szerint ezen alternatív magyarázat megléte esetén is a perbeli tényállás mellett felpereseknek megállapodásban való részvétel hiányát kellett volna igazolniuk, - az e-mail-ek tartalmától való elhatárolással, amit nem lehet passzív magatartással megvalósítani.

A versenyügyben hozott határozatok bírósági felülvizsgálata során a Kúria iránymutató döntéseiben, illetve jogelődje a Legfelsőbb Bíróság rögzítette, hogy az alperesi eljárásokban a szabad bizonyítási rendszer érvényesül ennek következtében önmagában közvetett bizonyítékok alapján is a verseny jogsértés megállapítható. Ugyanakkor más személyek levelezése is igazolhatja a konkrét levelezésben részt nem vevő fél jogsértését és a bíróság álláspontja szerint az, hogy a levelek írója autentikus magyarázatát adta a levelek megküldésének okának, valamint az egyéb körülményeknek az alperesi határozati döntést támasztja alá. Ezzel ellentétes állításait felperesek hitelt érdemlően nem igazolták, nem bizonyították a perben. A felperesek keresetlevele nyomán indult bírósági eljárásban a Pp. 339/B.§-a értelmében a bíróság nem mérlegelheti felül az alperes érdemi határozatát, hanem a rendelkezésre álló adatok alapján azt kell a bíróságnak megnéznie, hogy az alperesi döntés megalapozott és jogszerű volt-e. Az alperes határozatában a bizonyítékok pontos megjelölése mellett azok értékeléséről is részletesen számot adott és erre figyelemmel e körben is az indokolási kötelezettségének eleget tett. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján okszerű és megalapozott volt az az alperesi megállapítás, hogy felperesek a Tpvt. 11. § (1) bekezdésébe ütköző jogsértést követtek el. A jogsértés megállapításának nem volt feltétele tényleges jogsérelem bekövetkezése a Tpvt. 11.§ (1) bekezdésének sérelme akkor is megvalósul ha a tiltott megállapításban résztvevők által tanúsított magatartás csupán csak alkalmas lehet arra, hogy a versenyt korlátozza.

Alperes határozatában rögzítette, hogy a Versenytanács a résztvevőkre a Tpvt. 78.§-a alapján szabott ki bírságot ugyanis akként indokolta döntését, hogy az egyébként szigorú megítélés alá eső kőkemény kartellek körében a vizsgált magatartás kisebb súlyúnak tekinthető figyelemmel a magatartás rövid időtartamára. A bíróság álláspontja szerint az alperes a feltárt jogsértéshez tartozóan a szankció választását indokolta e körben a Ket.-ben előírt indokolási kötelezettségének eleget tett. Az indokolásnak a bíróság álláspontja szerint a releváns információt kell tartalmaznia ennek az alperesi határozat megfelelt ugyanis megjelölte a Tpvt. rendelkezéseit, amely alapján a bírság kiszabását tartotta indokoltnak és ezen bírság kiszabása körében még a határozata részletesen tartalmazta, hogy milyen súlyosító és enyhítő körülményeket vett felpereseknél egyenként figyelembe és ennek eredményeként a kiszabott bírság a törvényben előírt legkisebb mértékű bírsághoz közelít, a törvényi előírások keretén belül maradt. A bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 339/A. §-a alapján a közigazgatási határozatot jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül. A Pp. 339/B. §-a szerint a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat

indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A Pp. 339/B.§ alapján a bíróságnak a bírságok összezszerűsége tekintetében kizárólag annak vizsgálatára kellett szorítkoznia, hogy az alperes az indokolási kötelezettségének eleget tett-e, a bírság összege a törvényi keretek között került-e kiszabásra és az okszerű mérlegeléssel került-e a határozatban kötelezettségként előírásra. Az alperes a súlyosító és enyhítő körülmények mellett a IV. rendű felperes esetében az árbevételen belül a fuvarszervezésből származó jövedelem számottevően kisebb összegéből indult ki. A többi felperes esetében a 2009. évi nettó árbevételt tekintette kiinduló pontnak. A bírság összegének számítása során nyilvánvalóan ha egy lényegesen alacsonyabb összeghez történő százalékos mértékű bírságösszeg kerül kiszámításra az lényegesen kedvezőbb lehet, mint a törvényi lehetőségek körében a maximum kiszabható bírságösszeg alap figyelembe vételével kiszámított összeg. Ezen konkrét adatok IV. rendű felperes titok védelme körébe tartoznak, ezért azok számszerű adatai rögzítésének mellőzésével a bíróság a IV. rendű felperes által becsatolt 2009. évi adataira figyelemmel megállapította, hogy a teljes nettó árbevételnél lényegesen kedvezőbb adatokból indult ki a bírság összezszerűségének meghatározása során alperes, ily módon az enyhítő és súlyosító körülményeit helytállóan értékelte és vette figyelembe. A kiszabott bírság nem tekinthető eltúlzottnak és IV. rendű felperes által hivatkozott többi versenytárshoz történő összehasonlítás eredményeként sem tekinthető olyan mértékűnek, amely jogsértő lenne. A bíróság álláspontja szerint a bírságnak, mint szankciónak az egyik legfontosabb feladata, hogy a jövőbeli jogsértő magatartástól elriassza a vállalkozásokat, amely egyediesítés körében ugyanakkor fokozottan figyelembe kell venni, hogy egy-egy vállalkozásnak milyen nagyságrendű bírság az ami olyan hátrányt okoz, hogy a későbbi jogkövető magatartás tanúsítására szorítsa. Ennek figyelembevétele mellett a bíróság álláspontja szerint IV. rendű felperesre kiszabott bírság sem a számítási módja alapján sem annak százalékos értékeként nem tekinthető eltúlzottnak. Mindegyik felperes esetében a kiszabott bírság összezszerűségében a törvényi korlátok között van, a mérlegelésének körülményeiről a határozatában a bírságra vonatkozóan alperes részletesen számot adott, az nem tekinthető okszerűtlennek, ily módon a bírság mérséklésére irányuló kereseti kérelmeket sem tartotta a bíróság megalapozottnak, azokat is elutasította.

I. rendű felperes álláspontja szerint az alperesi eljárás súlyosan jogsértő az okból is, mert alperes I. rendű felperes védekezésére kiható eljárásjogi hibát követett el azzal, hogy nem küldte meg számára a versenyfelügyeleti eljárást részben megszüntető végzéseket. A Tpv. 71/A.§-a alapján az eljárást megszüntető végzéssel szemben a Tpv. 82.§-ában meghatározott jogorvoslati kérelem előterjesztésének van helye és ennek elmaradása minden kétséget kizáróan súlyos szabálysértést tesznek megállapíthatókká. A bíróság megállapította, hogy jelen eljárás tárgyát azok a megszüntető végzések, azok által érintett feltételezett jogsértések nem képezték, ugyanakkor az alperes előkészítő iratának 2011. május 24-én kelten törtető elkészítésekor kifejtette, hogy ez az eljárási kifogás az okból sem helytálló, mert a kérdéses megszüntető végzések még nem születtek meg, így felperes semmilyen jogorvoslati jogtól nem esett el a Tpv. 82.§-ában meghatározott jogorvoslati kérelmet felperes a végzések kézhezvételét követően előterjeszheti. A bíróság az alperesi hivatkozást, előadást elfogadta azzal ellentétes irat a közigazgatási iratanyagban nem volt fellelhető, felperes egyébként az időközben megszületett végzések kézbesítését kérheti és ezeknek a perbeli határozat meghozataláig kézbesítésének elmaradása I. rendű felperes részére önmagában az alperesi határozat hatályon kívül helyezését nem eredményezheti. Az alperesi határozat pontosan rögzítette, hogy mely időszakra, milyen magatartás vizsgálata körében eljárva hozta meg döntését, az ezt meghaladó eljárások jelen határozatban értékelésre nem kerültek, ily módon a felperes által hivatkozott végzések kézbesítésének elmaradása jelen perbeli határozatban az érdemi döntésre

kihatással nem volt. Az érdemi döntésre kiható jogsértést ez nem eredményezett, ezért az a határozat hatályon kívül helyezését sem eredményezheti.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy alperesi határozat a felperesek kereseti kérelmeivel érintett körben megalapozott és törvényes, ezért felperesek kereseteit elutasította.

A bíróság felpereseket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 39. §. (1) bekezdése és 42. §. (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított mértékű kereseti illeték megfizetésére kötelezte a költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM. rend 13. §(2) bekezdése alapján.

A bíróság felpereseket az illeték megfizetésére kötelezte az őket terhelő bírság összegét a pertárgy értékét figyelembe véve állapította meg és miután IV. rendű felperes keresetlevelén 27.000 Ft-ot illetékbélyegben lerótt az öt terhelő illetékkötelezettséget a bíróság ezen összeggel csökkentette és V. rendű felperes ugyancsak keresetlevelén már csak 20.000 Ft-ot illetékben lerótt az ő kötelezettségét pedig ezen lerótt illeték összegével csökkentette.

A bíróság felpereseket a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte alperes képviselői költségének megfizetésére, figyelemmel a pertárgy értékére és az alperesi képviselő által kifejtett előkészítő munka színvonalára és időigényességére. A Pp. 67. §. (2) bekezdése szerint a perben a gazdálkodó szervezet jogtanácsosát, jogi előadóját az ügyvéd jogállása illeti meg. Külön jogszabályi rendelkezés hiányában a hivatásszerűen jogi képviseletet ellátó jogtanácsost az ügyvéd részére járó díjazással azonos összegű munkadíj illeti meg, amennyiben a képviseletet munkaviszony, illetve tagsági viszony keretében látja el. A munkadíj összegének megállapítása ebben az esetben a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. §. (1) bekezdése alapján, a 3. §. (2)-(6) bekezdéseiben foglaltak figyelembe vételével történt.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340.§.(2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2013. évi március hónap 25. napján

dr. Kovács Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: